

A cél: könnyítsük meg a visszatérést a normál életünkbe!!!!

Az iskola és a munkahely ugyan beköltözik az otthonunkba, de csak ideiglenesen.

Hogy amikor visszakerülünk a régi kerékvágásba, ne kelljen újra olvasni, felkészülni, traumaként megélni, olvassátok el mit lehet, érdemes tenni.

Aztán ha mégis online marad a fejlődéssel minden, már rutinosak leszünk abban, hogyan kell a munkát és a magánéletet szétválasztani otthon!!!!

Otthontanulás - otthonoktatás

1. Teremtsük meg az otthon-oktatás feltételeit.
2. Biztosítsuk, hogy a gyerekek részt vegyenek az iskolai online foglalkozásokon.
3. Tudjuk meg, hogy megy-e nekik.
4. Kérjünk segítséget, ha nincsenek eszközeink technikánk.
5. Hagyjuk tanítani a tanárokat, az iskolát, a gyereket pedig tanulni.

Napi, heti szokások

A legfontosabbak a napindító, reggeli és a napzáró, lefekvés rutinok fenntartása.

Ez a rutin-megtartás megkönnyíti a majdani „normál” működésre visszaállást is.

A családi szerepeket is tartsuk meg (ki viszi ki/le a szemetet, ki eteti a macskát... stb.), illetve heti szokásokat – takarítás, mosás stb., ha volt ilyen.

Tervezzük meg a napot, a hetet – ha még lehet, kirándulások, közös mozgás legyen a tervben, de kötelezettségek, felelősségek (iskolai programokon részvétel, házi feladatok, kistesók, stb....)

- Ugyanúgy kell felkelni, mintha mindenki menne dolgozni, iskolába
- Tisztálkodás, reggelizés ugyanúgy folyik, mint korábban
- Mindenki **felöltözik**, mintha munkahelyre, iskolába menne – ez nagyon fontos az otthonlét és a nemotthoni tevékenység elkülönítésére.
- Érdeemes az iskolatáskát is bepakoltatni másnapra vagy aznapra (ahogy szoktuk), ha órarend-szerűen megy a távoktatás
- A szülők legfontosabb dolga, hogy **megteremtsék a feltételeit annak, hogy a gyerek részt vegyen** az iskola által szervezett közös online programokon, illetve arról **meggyőződni, hogy a feldolgozandó anyagokkal valóban dolgozik.**

Kommunikáció és még több kommunikáció

1. Tanárokkal,
2. Szülőkkel
3. Gyerekekkel
- 4 Legyen előre menetrend egy hétre napi tervekkel, hogy ne legyen konfliktus

-Bátorítsd, de közben tanuld meg, hogy működnek a dolgok, amin keresztül oktatják, hogy tudj segíteni!

-Légy jelen, ha kéri, ahogy szoktál! Kérdezd!

- Azt nézd, teszi-e a dolgát, ne a helyes vagy helytelen megoldásait, az a tanár dolga!

Kommunikáció a tanárokkal – mit hogyan

Az otthoni oktatásban való részvétel legfontosabb sarokköve, hogy a tanárok milyen módon szervezik a tanórákat és a tananyagot, hogyan kérnek számon, ha egyáltalán ☺; azaz hogyan szervezik az otthoni oktatást.

A legfontosabb kérdés, hogy milyen időbeosztással terveznek dolgozni, milyen aktívan (online osztály, csoport-chat-tek pl.) és mennyire (napi/heti rendszeresség pl.) kötik le a gyerekek idejét.

Azt, hogy az iskola vagy a tanár milyen rendszert alkalmaz, mindenképpen tisztázandó, mert annak megfelelően kell az otthoni iskolai tevékenységet (új anyagok elsajátítása, feldolgozása) megszervezni.

Három hagyományos távoktatási rendszert találtunk:

1. Órarend-szerű oktatás – ebben a rendszerben a gyerekek egyidőben vesznek részt ugyanazokon az órákon, mintha iskolában lennének, csak mindenki a saját otthonából.
2. Napi rendszerességű oktatás – ebben a rendszerben a tantárgyak napokra vannak felosztva (egy nap lehet 2-3 tantárgy is), a tanárral van 1-2 órás feldolgozó és feladatkiosztó online találkozó, a feladatokat a gyerekek maguk csinálják meg.
3. „Ömlesztett” oktatás – a gyerekek heti „adagokban” kapják meg az órai tananyagokat, a tanárral vagy van csoportos megbeszélés, vagy nincs; utóbbi esetben a gyerekek egyénileg kereshetik a tanárokat, illetve a haladásukról szóló beszámolókat kell elküldeniük a tanároknak vagy feltölteniük valamilyen felületre.

A három közül az „ömlesztett” oktatás rója a legnagyobb „terhet” a gyerekekre is, szülőre is, mert ebben a legkisebb a tanári „jelenlét” mértéke. A legkevésbé valószínű az órarend-szerű oktatás (a tanári-tanulói jelenlét lehetősége miatt).

Még több kommunikáció – online felületek, osztálytermek, csoportok

Akármilyen oktatási rendszert is alkalmaznak a tanárok, fontos, hogy a szülő ismerje azt az eszközt, amin keresztül az oktatás folyik.

Ha az iskolától ehhez nem kap „automatikusan” segítséget a szülő, akkor kérnie kell. Ha így sem kap, akkor a gyerekekkel kell végig menni az eszközhasználaton, hogy kiderüljön ő mennyire jól ismeri, és meggyőződni arról, hogy használni is tudja.

Ebben a folyamatban fontos, hogy a szülő tudhassa, hogyan tud ránézni arra, hogy a gyerek valóban használja is az eszközöket.

- Hasznos lehet, ha a szülő saját kommunikációs csatornát épít ki a tanárokkal, osztályfőnökkel, illetve az osztálytársak szüleivel; illetve fordítva: ha a tanárok nemcsak a gyerekekkel alakítanak online vagy papír-alapú kommunikációt, hanem a szülőkkel is.
- Ezekben a csoportokban folyamatosan lehet egyeztetni arról, hogy a tanárok milyen elvárásokat adtak ki a hétre, és milyen aktivitásokat várnak el a tanulóktól; a szülő feladata, hogy azt ellenőrizze, a gyerek az „aktivitást” csinálja-e (pl. készít-e plakátot, kérdez-e dolgokat, amik a tanári elvárásokhoz köthetők, stb), és, hogy a beadandókat elkészítette-e.
- Ezek minőségét majd a tanárok értékelik, jelzik vissza a gyerekeknek – fontos, hogy mi ne minősítsük vagy szóljunk bele a megoldásokba; a visszatérés megkönnyítése érdekében ne vegyük át a megoldás felelősségét, és hogy a **tanár megőrizze a korábbi / eredeti szerepét** a gyerek szemében.

A „hivatali” és a saját idő

Az, hogy a gyerek egy intézménybe jár, vagy mi a munkahelyre, azt jelenti, hogy az időnk és a magatartásunk felett abban az időben csak korlátozottan/szabályozottan rendelkezünk

A legnehezebb ezt „reprodukálni” otthon.

A tanuláshoz még egy dolog fontos: az iskola-jellegű foglalkozási idő elválasztása az otthoni, tanuláshoz kötött tevékenységtől, mint a házi feladat írása, készülés a következő órára, napra.

Az otthoni tevékenységet ugyanúgy kellene fenntartani, ahogy korábban volt. Ha eddig az ágyában hason fekve írta a leckéjét, akkor ez maradjon is így.

- Az iskola által megküldött anyag feldolgozását, vagy a közös órákat, amit a tanár az osztállyal, csoporttal szervez, egy arra kijelölt helyen kellene töltenie a gyerekeknek, gyerekeknek, a lakáson belül, és minden nap ugyanott.
- Így a többi gyerek is tudja, hogy most nem a „saját” idejét tölti, hanem „dolga van”.
- Ha vannak csoportos iskolai beszélgetések, jó, ha fejhallgató mikrofont tud a gyerek használni, akkor a beszélgetése, a válaszai, a tanár megjegyzései „privát” marad, másokat nem zavar, és a gyerek cserébe „izolálva van” a környezetétől; így ugyanazokat a szófordulatokat használhatja, ugyanúgy reagálhat, mint az iskolában, az iskolai **csoportban játszott szerepében maradhat** anélkül, hogy a szülőknek „meg kellene felelnie”..
- A hivatalos „iskolai” idő végén tegyen rendet, pakolja a táskájába a dolgait, menjen „haza” a kis megszokott otthoni helyére.
- Öltözzön át, ha korábban is az volt a szokás, hogy otthoni ruhát vesz. A család minden tagjának javasolt ez, ezzel „mutatjuk” a családtagoknak, hogy éppen dolgozunk, tanulunk, vagy már „otthon” vagyunk.

Kell egy hely

Csináljunk helyet a tanulásnak (nem a házi feladatnak, ha adnak) – az étkező asztal egyik fele, egy külön kis asztal, egy sarok – amire lehetőség van.

Az óvodásoknak tegyünk szabaddá egy szőnyeget, ahova a játékaikat odavihetik.

Amikor lejár a „nap”, vagy vége a tanulással töltött időnek, érdemes rendet rakatni, rakni ezeken a helyeken és fenntartani, ha a hely megengedi a tanulásnak, az otthoni óvodai „foglalkozásoknak”.

- Ha házi feladaton, azaz önállóan kell dolgoznia olyan feladaton, projekten, amit a tanárok kiadtak, akkor azt a korábban is házi feladat írására megszokott helyen csinálja (a szobájában, az asztal másik sarkában, a heverőn, a szőnyegen, stb.).
- A házi feladatok elvégzését ugyanúgy ellenőrizzük, ahogy korábban – ha eddig nem néztük meg, hogy elkészült-e, most sem kell igazán, ha mindennap kikérdeztük, akkor folytassuk ezt a gyakorlatot.
- Ha segítséget kér, arra is ugyanúgy reagáljunk, ahogy korábban: mindig legyen a szemünk előtt, hogy ez átmeneti helyzet, és az a dolgunk, hogy a visszatérést a normál működéshez minél könnyebbé és természetesebbé tegyük.
- Ha esténként, vacsoránál, fürdés közben szokás volt megbeszélni a napot, akkor tegyünk így most is. Ami közös idő volt, azt tartsuk meg most is közös időnek, mert nem csak a tanulásról szól ez, az érzelmek, a dolgok feldolgozása nem áll meg.

Jelenlét

Az otthontanulás egyik legnehezebben kezelhető velejárója, hogy hiányoznak a hivatali idő utáni találkozások, élmény-megosztások.

Pedig még az a párbeszéd is szokott folytatódni, hogy „mi volt az iskolában?” „semmi....”

Most éppen a kijelölt iskolai „helyel”, azzal, hogy magára hagyjuk az iskolai idő alatt (amikor tanárokkal, csoporttal, barátaival beszélget) megadjuk ismét a lehetőséget arra, hogy beszámoljon, ki mit mondott, kivel mi történt, hiszen elengedhetetlenül felmerülnek majd ilyen élmények. De ha jelen vagyunk az iskolai idejében is, hallgatjuk, mit beszél, akkor elveszük ezt az élményt tőle és magunktól is.

- Sokat segít abban, hogy a szülői jelenlét ne legyen sem túl kevés, sem túl sok, ha egy hétre szóló „napirendet” vezetünk be. Egy programterv előre arról, ki mikor mit fog csinálni, hogy ezek közös programok lesznek-e, vagy ki-ki a maga „hivatalos” vagy saját idejét tölti.
- A napirendben mindenkinek lehet egy saját oszlopa a családban, nem kell mindent együtt csinálni, vagy a gyerekhez igazodni. A napi teendők megbeszélése, kirándulások tervezése így hasonlíthat arra, mint amikor reggel megbeszéljük, ki mikorra ér haza, hova fog menni, stb.
- Így azt is elérjük, hogy a gyerek is beszámoljon arról, mivel tervezi tölteni az idejét, és mérlegeljük, hogy a részvétele elég aktív-e az iskolai foglalkozásokon, illetve készül-e házit írni, feladatokkal foglalkozni..
- A napirendben az is benne van, hogy a szülőknak is van elfoglaltsága, amikor nem elérhetőek (a munkahely miatt pl.); ugyanúgy, mint amikor „rendesen” jártak dolgozni, és nem tudják felvenni a telefont.

Napirend összeállítására példa, amit óvodások is megértenek, a nagyobbak pedig könnyen átlátják.

															
	8:00	9:00	10:00	11:00	12:00	13:00	14:00		15:00	16:00	17:00	18:00	19:00	20:00	21:00
															
															
															

Kern-Hujber Livia posztja a KKV Homeoffice – Megoldások csoportban, 2020. március 15.

Hozzáállás

1. Különböző korú gyerekeket együtt támogatni jó időbeosztással lehet.
2. Saját magadra gondolni nem bűn - mindenkinek kell a megszokott én-ideje, kapcsolatai, beszélgetés a barátokkal, ne hagyd abba!
3. A házi feladat mindig is otthoni/napközis, a gyerek saját dolga volt; ne vedd ki a kezéből a felelősséget, de biztosítsd a kapcsolatát az iskolával, tanárával, barátaival, ahogyan és amikor az oktatási rend megköveteli vagy lehetővé teszi!!!
4. Kérj segítséget, ha nehezen kezeled a helyzetet, tanártól, barátoktól, iskolapszichológustól.

Olvassatok együtt sok Janikovszky Éva könyvet.....

Több gyerek, különböző korosztályok

Az óvodások leköttése igényli a legtöbb időt és energiát, nekik szükségük van a család figyelmére. Ebbe bevonhatók a nagyobb gyerekek, amikor a heti, napirendet tervezzük.

Az alsósok általában kötelességtudók, a tanárok számukra komoly tekintélyt jelentenek, és szívesen tesznek eleget a tanáraik kérésének. Velük a „házi” teljesítésében kell foglalkozni, ahogy korábban is, főleg, ha gyakorolni kell az írást vagy az olvasást.

A felsősök önállóbbak, nekik kialakulóban lévő tanulási módszereik vannak, náluk a legfontosabb, hogy az időbeosztásukra figyeljünk, hogy foglalkoznak-e eleget az iskolával, házival.

A középiskolásokkal arról érdemes beszélni, hogy ez a fajta tanulás okoz-e és milyen nehézséget nekik, mert ez akár a pályaválasztási döntéseket is befolyásolhatja.

- Ha a különböző korú gyerekek egy iskolába járnak, akkor a kommunikáció az iskolával könnyebb, jó eséllyel ugyanúgy oktatják őket... ebben az esetben az iskolai foglalkozásokra kijelölt otthoni hely maradhat egy mindenkinek, csak különböző időpontokban ülnek oda. Ez is megtervezhető a napirendben, akár állandó menetrendként is.
- Ha más iskolákba járnak és más korosztály is, akkor egymás és a család támogatásába bevonhatók, hogy ne legyen vita, megint csak a napirend megtervezésekor tisztázható, ki mit, mikor csinál, és előre egyezségekre lehet jutni, mikor mennyi ideig ki használja a számítógépet, amit érdemes nagyon igazságosan betartatni.
- Óvodások, iskolások együtt – ha az iskolai foglalkozás (nem házi feladat) alatt mentesíteni tudjuk a nagyobb gyereket az óvadás zavarása alól, akkor alig van dolgunk.. A háziját máskor is úgy írja, hogy ott van vele a kistestvér, ezt a helyzetet nekik kell kezelniük a szokásos módon....

Munkaidő - Mi magunk és a kötelezettségeink

A hozzáállásunkat jó lenne, ha az határozná meg, hogy minél kevésbé hagyjuk a családot, a gyerekeket, magunkat belesüppedni az otthonlétbe és átállni „nyaralás” vagy „ráérünk, van időnk bőven módra”.

Azért fontos a régi kereteink és ritmusunk fenn és megtartása, hogy ne kelljen újratanulni hogyan végeztük a dolgunkat korábban, ne legyen trauma a visszatérés a rendes kerékvágásba.

A családdal együtt töltött időben egy sor társasjáték (főleg, amiben mozogni is kellhet), közös filmnézések (lehetnek oktatófilmek is), térképek nézegetése, stb. a felnőtteknek éppen olyan hasznosak lesznek, mint a fiataloknak. Olvasatok, tanuljatok közösen nyelveket:

hatalmas ingyenesen elérhető könyvtár:

<https://mek.oszk.hu/>

- Az étkezések; a főzés az egyik „legotthonosabb” tevékenység, ugyanakkor a családtagok általában az otthonon kívül ebédelnek. A normálhoz visszatérés jegyében javasolható, hogy akkor legyen főzés, amikor általában szokott. Ha este, akkor vacsorával együtt főzzük meg a másnapi ebédet is, vagy főzzünk többet, hogy maradjon, vagy kevés munkával lehessen egy másik fogást készíteni belőle.
- Ha a családnak aznapra nincsenek kötelezettségei, akkor be lehet tervezni a közös főzést is a menü kitalálásával együtt – kreatív szórakozás, hogy adott alapanyagokból mit lehet készíteni, itt az idő a kísérletezésre is!!!!
- Én-idő – minden családtagnak kijár! Ha magunk is home office-ban vagyunk, azt betervezzük a napirendbe; mikor van hívásunk, mikor kell zavartalan környezet a munkához. Hívjuk fel a kollégáinkat, tartsuk velük is a kapcsolatot, sok tapasztalatot lehet megosztani és támogatást kapni, nyújtani.
- KérjeteK segítséget az iskolától, iskolapszichológustól, facebook csoportokban, ha úgy érzitek, nehezen tudjátok kezelni a helyzetet.